

РЕШЕНИЕ

№ 2788

гр. София, 08.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.05.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Ирина Кюртева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2341** по описа за **2020** година докладвано от съдия Ирина Кюртева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от ТД на НАП – С., чрез Гл. юрк. О. срещу решение от 03.12.2019 г. постановено по НАХД № 16606/ 2018 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 20-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 348265-F377513/ 06.08.2018 г. на директора на дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ при ТД на НАП- С.. С цитираното НП на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 7 500 лв., за нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 1 от Закона за ограничаване плащанията в брой (ЗОПБ).

Касаторът твърди неправилност на въззивното решение и претендира за неговата отмяна. В съдебното заседание е представляван от юрисконсулт, който поддържа жалбата. Претендира разности.

Ответникът, редовно уведомен за с.з., чрез процесуалния си представител адв. Ч. оспорва касационната жалба и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира разности.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба, респ. - за правилност и законосъобразност на въззивното решение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след анализ на доказателствата, на доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното. Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

[фирма] е санкционирано за нарушаване разпоредбата на чл. 3, ал. 1. т. 1 от Закона за ограничаване на плащанията в брой - извършено на 03.11.2018 г. плащане в брой, на сумата от 15 000 лева, на М. М. - изпълнител по договор за поръчка (закупуване на пчелен мед от пчелари) от 08.01.2017 г.

За да отмени наказателното постановление решаващият състав на СРС е приел, че предаването на посочената сума няма характер на плащане, по смисъла на чл. 3, ал. 1, т. 1 ЗОПБ, тъй като: средствата са били предоставени от Възложителя по договора за поръчка (чл. 4), на изпълнителя М., който да разполага с тях, за да може да извършва от своя страна разплащания към производителите на пчелен мед, от които ще закупува продукта; уговореното между страните по договора (чл. 8) възнаграждение за изпълнителя М. М. е в размер на 0,07 лева (без ДДС) на килограм одобрен, изкупен и предаден на Възложителя пчелен мед, т.е за около 2 800 кг. мед, на средна цена от 5,30 лева за килограм М. следва да получи възнаграждение от около 196 лева, но не и в посочения в НП размер.

Въззивното решение е постановено при неправилно прилагане на материалния закон. Извършено от [фирма] съставлява нарушение на чл. 3, ал.1, т.1 от ЗОПБ, съгласно която разпоредба плащанията на територията на страната се извършват само чрез превод или внасяне по платежна сметка, когато са на стойност равна на или надвишава 10 000.00 лв. От посочената нормативна регламентация следва изводът, че налагането на административна санкция по чл. 5, ал.1 от ЗОПБ, се свързва с нарушение, изразяващо се в неизпълнение на задължението по чл. 3 от ЗОПБ плащанията над определена стойност или по договори над определена стойност да се извършват само чрез превод или внасяне по платежна сметка, като единствената възможна форма на съставомерното изпълнително деяние по чл. 5, ал.1 от ЗОПБ, е действие по извършване на плащане в нарушение на изискванията на чл. 3 от ЗОПБ. След като съставомерното изпълнително деяние се свързва с извършване на плащане, което не е съобразено с императивно регламентирания в закона начин на плащане, то безспорно е налице твърдяното нарушение. Съдът съобрази и тълкуването на термина „плащане“, съгл. ТР№ 3 / 18.05.2012г на ВКС, както и обстоятелството, че ограниченията предвидени в ЗОПБ се отнасят до всички плащания над 10 000лв независимо от правното основание, на което са извършени.

Принципното изискване на ЗОПБ е при плащания на територията на страната, когато размерът на тези плащания надхвърля сумата от 10 000 лв., те да се осъществяват само чрез банков превод или чрез внасяне по платежна сметка (чл. 3, ал. 1 ЗОПБ). Лимитите въведени от ЗОПБ имат за цел да се ограничи прехвърлянето на парични средства в наличност, без да е налице възможност за реалното проследяване на движението на средствата. Тази цел е посочена и в мотивите към законопроекта, в които се казва, че въведеното ограничение е с цел отчетност и проследимост на

паричните потоци, включително и за нуждите на приходната администрация.
Изключенията, предвидени в ЗОПБ, са регламентирани в чл. 2, т. 1 – т. 6. Видно от изложеното изплатената сума от името и за сметка на [фирма], не попада в цитираните изключения. Изхождайки от горното, при наличие на обстоятелствата по чл. 3, т. 1 и т. 2 от ЗОПБ, следва да бъде изпълнено изискването на закона плащането да се извършва чрез превод или внасяне по платежна сметка, което в случая не е спазено.

Водим от горното ,съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 03.12.2019 г. постановено по НАХД № 16606/ 2018 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 20-ти състав, като незаконосъобразно и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление (НП) № 348265-F377513/ 06.08.2018 г. на директора на дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ при ТД на НАП- С., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 7 500 лв., за нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 1 от Закона за ограничаване плащанията в брой (ЗОПБ).

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати в полза на ТД на НАП [населено място] юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.